Lieta Nr.A42458406
A646-08/9

S P R I E D U M S
L a t v i j a s t a u t a s v ā r d ā

Rīgā 2008.gada 12.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Andersone,
piedaloties pieteicēja *A.L.* pārstāvim *K.F.*, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvei Ligitai Daukštei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja *A.L.* pieteikumu par Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 3.jūlija lēmuma Nr.1384 atcelšanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] Ar Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – RGPP KPP) 2006.gada 3 jūlija lēmumu Nr.1384 (turpmāk arī – Lēmums) tika atstāts negrozīts RGPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona inspektora 2006.gada 12.maija administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.050/PB 117717, ar kuru *A.L.* uzlikts naudas sods Ls 40 (četrdesmit latu) apmērā.

Lēmumus pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[1.1] 2006.gada 12.maijā RGPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona inspektors *A.L.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PB 117717 par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 114.punkta prasību neievērošanu, respektīvi, par to, ka viņš 2006.gada 12.maijā, plkst. 15:35, Rīgā, vadīja transportlīdzekli Alfa Romeo, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/* (turpmāk – transportlīdzeklis), pa Jūrmalas šoseju no Rīgas pilsētas robežas puses Jūrmalas pilsētas virzienā, ar ātrumu 148 km/h, pie atļautā ātruma 100 km/h. Iespējamais minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, - 141 km/h. Ātrums fiksēts ar radaru „Stalker" Nr.29198, ar slēpto uzraudzības metodi. Par šo pārkāpumu *A.L.*, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[8] panta trīspadsmitās daļas nosacījumiem, piemērots naudas sods 40 latu apmērā.

[1.2] 2006.gada 6.jūnijā RGPP KPP saņemts *A.L.* iesniegums, kurā viņš norāda, ka pieņemtais lēmums ir nepamatots, jo braucot pa pirmo joslu kopējā transportlīdzekļu plūsmā, inspektori nevarēja precīzi konstatēt tieši viņa

automobiļa ātrumu. *A.L.* norāda, ka inspektoriem bija jāpierāda viņa pārkāpums, bet tie neuzrādīja radara mērījumu, atbildot, ka tas nav saglabājies.

[1.3] *A.L.* iesnieguma izskatīšanas gaitā tika pieņemti ziņojumi no inspektoriem S.Kalnača, R.Babājeva un E.Sloga, kā arī pieprasīts radara „Stalker" Nr.29198 verificēšanas sertifikāts.

Rotas komandiera vietnieks E.Slogs ziņojumā norāda, ka 2006.gada 12.maijā, Rīgā uz Jūrmalas šosejas, strādājis slēptā uzraudzības formā kopā ar jaunāko inspektoru R.Babājevu un inspektoru S.Kalnaču un kontrolējuši ātruma režīma ievērošanu. E.Slogs plkst. 15:35 ar mērierīci „Stalker" Nr.29198 transportlīdzeklim fiksēja ātrumu 148 km/h. Dotais transportlīdzeklis brauca pa Jūrmalas šoseju, pa pirmo joslu un apsteidza citus transportlīdzekļus, ar acīmredzami lielāku ātrumu. Fiksējot ātrumu ar radaru nevarēja kļūdīties, jo dotais transportlīdzeklis bija vistuvāk attiecībā pret citiem transportlīdzekļiem. Tuvojoties inspektoram transportlīdzeklis strauji samazināja ātrumu un turpināja kustību ar ātrumu 90 km/h. Pa rāciju E.Slogs nodeva informāciju R.Babājevam. Nekādas kļūdas nevarēja būt, jo A.Slogs precīzi redzēja transportlīdzekļa marku, krāsu un valsts reģistrācijas numuru.

Jaunākais inspektors R.Babājevs savā ziņojumā norāda, ka 2006.gada 12.maijā, pildīja dienesta pienākumus, ap plkst. 15:35 pa rāciju saņēma informāciju no inspektora E.Sloga, ka transportlīdzeklis brauc pārkāpjot pieļauto ātrumu - 148 km/h. Transportlīdzeklis tika apturēts, vadītājam tika paskaidrota pārkāpuma būtība. Vadītāja dokumentus R.Babājevs nodeva S.Kalnačam protokola sastādīšanai.

Inspektors S.Kalnačs savā ziņojumā norāda, ka 2006.gada 12.maijā pildot dienesta pienākumus, ap plkst. 15:35 R.Babājevs apturēja transportlīdzekli. R.Babājevs nodeva S.Kalnačam vadītāja dokumentus un par pārkāpumu tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums.

[1.4] Policijas darbinieki, mērot *A.L.* vadītā transportlīdzekļa ātrumu, ir izmantojuši normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sertificētu radaru, ko apliecina SIA „Latvijas Nacionālais metroloģijas centrs" Elektrisko mērījumu laboratorijas izdotais un apstiprinātais verificēšanas sertifikāts Nr.E1285V05, ar kuru radars „Stalker" Nr.29198 autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei atzīts par derīgu.

[1.5] Radars „Stalker" uzrāda transportlīdzekļa braukšanas ātrumu, bet vizuāli to identificē policijas darbinieks. Nav pamata apšaubīt policijas darbinieku S.Kalnača, R.Babājeva un E.Sloga sniegto lietas apstākļu izklāstu un nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc lai policijas darbinieki apturētu tieši *A.L.* vadīto transportlīdzekli, ja viņš nepārkāpa pieļaujamo braukšanas ātrumu, un tādējādi sniegtu nepatiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem.

[1.6] Izvērtējot administratīvās lietas materiālus, noskaidrots, ka 2006.gada 12.maijā plkst. 15:35, vadot transportlīdzekli, *A.L.* ir pārkāpis CSN

114.punkta prasības un nav likumīga pamata attiecībā pret viņu piemēroto sodu atcelt. Atļautā braukšanas ātruma pārsniegšana ir viens no biežākajiem, ceļu satiksmes negadījumu izraisīšanas iemesliem. Praksē novērots, ka transportlīdzekļu vadītāji lielākā vairumā gadījumu cenšas izvairīties no atbildības un bargajiem sodiem par izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem ar visiem iespējamajiem līdzekļiem, par ko, turklāt, viņus nevar saukt pie atbildības. Ņemot vērā iepriekš minēto *A.L.* iesniegums būtu vērtējams kā mēģinājums izvairīties no administratīvās atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu un no soda.

[2] 2006.gada 4.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.L.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums, kurā lūgts atcelt Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – atbildētāja) 2006.gada 3 jūlija lēmumu Nr.1384.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[2.1] Pieteicējs brauca pa pirmo joslu automašīnu plūsmā kopā ar vairākām citām automašīnām ieturot mazu distanci, kā rezultātā radars nevarēja precīzi konstatēt tieši viņa transportlīdzekļa ātrumu.

[2.2] Pēc lūguma, lai inspektors uzrāda pieteicēja vadītā transportlīdzekļa ātrumu, tika atbildēts, ka ātrums konstatēts l km iepriekš ar „slēpto metodi" un to nevarot apskatīt, jo radars saglabā tikai divus pēdējos mērījumus. Saskaņā ar Administratīvā procesa likumu (turpmāk - APL), administratīvajā procesā nepastāv sacīkstes princips, bet iestādei, šajā gadījumā inspektoram, ir pienākums pierādīt privātpersonas vainu. Līdz ar to, lai sodītu pieteicēju par administratīvo pārkāpumu, inspektoram bija jāpierāda viņa vaina un jāuzrāda vai nu radara konstatētais mērījums vai kā citādi jāpierāda, ka konstatēts tieši tāds ātrums un tieši pieteicēja mašīnai.

[2.3] Pieteicējs jau sākotnēji teica, ka lēmumu neparakstīs, jo tam nepiekrīt, bet inspektors apliecināja, ka lēmums tikšot pieņemts tikai Ceļu policijas nodaļā, bet administratīvā protokola parakstīšana ir tikai formalitāte. Tāpat pēc pieteicēja lūguma dot iespēju izklāstīt savu viedokli un sniegt paskaidrojumu, inspektors atbildēja, ka dotajā brīdī to nevar darīt un tas viss būs iespējams Ceļu policijas nodaļā. Vēlāk, aizbraucot uz nodaļu, pieteicējam atbildēja, ka lēmums jau esot pieņemts un paskaidrojumus nevar iesniegt, bet lēmumu var vienīgi apstrīdēt pārvaldē, kaut gan skaidri protokolā bija norādīts, ka pieteicējs nepiekrīt pārkāpumam un vēlas sniegt paskaidrojumus. Līdz ar to inspektors S.Kalnačs apzināti bija sniedzis nepatiesu informāciju, kā arī nebija ievērojis APL $14.^1$ panta un 62.panta nosacījumus.

[2.4] Pieteicējam netika izskaidrots, kas ir „slēptā metode", bet tikai pateica, ka tā esot regulēta iekšējās kārtības noteikumos. Saskaņā ar APL 16.panta pirmo daļu iekšējais normatīvais akts nav saistošs privātpersonām. Līdz ar to šāda regulēšanas metode nevar būt pieteicējam saistoša un viņam ir tiesības pieprasīt pierādījumus. Lietojot „slēpto metodi", netiek ievērots tiesiskās paļāvības princips, jo ņemot vērā, ka saskaņā ar šo metodi,

inspektoram nav jāpierāda privātpersonas vaina viņš jebkuram vadītājam neko nepierādot prettiesiski var uzlikt sodu.

[2.5] No policijas inspektora ziņojuma izriet, ka nomērot pirmo reizi ātrumu, tas ir bijis 148 km/h, bet otro reizi tas bijis 90 km/h. Cik zināms no prakses, tad, ja vienreiz nomēra ātrumu un konstatē pārkāpumu, tad parasti nemēra otro reizi, jo tam nav saprātīga pamatojuma. Tādēļ visticamāk, ka ziņojumā ir sniegta nepatiesa un maldinoša informācija. Turklāt no inspektoru paskaidrojumiem izriet, ka pieteicējs ir samazinājis ātrumu, bet inspektori ir strādājuši slēptā uzraudzības formā, līdz ar to pieteicējs nevarēja viņus redzēt un attiecīgi pieteicējam nav bijis iemesla samazināt tik strauji ātrumu. Bez tam inspektors S.Kalnačs norāda, ka saņemot ziņu par ātruma pārkāpumu, viņš esot apturējis pieteicēja automašīnu, kas neatbilst patiesībai, jo pieteicējs apstājās ceļa malā, lai uzpīpētu un tad, pēc kāda laika, inspektors nāca pieteicēja virzienā un informēja par it kā izdarīto administratīvo pārkāpumu. Ņemot vērā minētās pretrunas inspektoru ziņojumos, var secināt, ka inspektori nav snieguši patiesu, bet gan maldīgu informāciju un apzināti centušies sagrozīt lietas apstākļus pieteicējam par sliktu.

[3] Atbildētāja - RGPP KPP rakstiskajā paskaidrojumā tiesai norāda, ka pieteikumu neatzīst un pamato to ar Lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvis pieteikumā ietverto prasījumu uzturēja un pamatoja ar tajā minētajiem argumentiem.

[5] Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē pieteicēja prasījumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem, papildus paskaidrojot, ka Lēmumā ir ieviesusies pārrakstīšanās kļūda nepareizi norādot, ka 2006.gada 12.maijā A.Lasmanim sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PB 117717 par CSN 114.punkta prasību neievērošanu, jo 2006.gada 12.maija sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā Nr.050/PB 117717 ir norādīts CSN 116.pants.

[6] Tiesas sēdē tika nopratināts kā liecinieks *E.S.*

M o t ī v u d a ļ a

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un liecinieka liecību, tiesa atzīst, ka pieteicēja pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[8] Atbildētājas Lēmums, kas pieteicējam ir nelabvēlīgs administratīvais akts, pamatots ar CSN 116.punktu un LAPK 149.^{8} panta trīspadsmito daļu.

[9] CSN 116.punkts (šeit un turpmāk materiālās tiesību normas redakcijā uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdi) nosaka, ka ceļa posmos, kur uzstādītas attiecīgas ceļa zīmes, transportlīdzekļi drīkst braukt ar ātrumu, kas nepārsniedz ceļa zīmē norādīto.

Saskaņā ar LAPK 149.^{8} panta trīspadsmito daļu par braukšanas ātruma pārsniegšanu no 41 kilometra stundā līdz 50 kilometriem stundā ar (..)

vieglajiem automobiļiem (..), uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit latu apmērā.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar šo tiesību normu, nepieciešams konstatēt, ka persona pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu no 41 kilometra stundā līdz 50 kilometriem stundā, un, ka pārkāpums ir izdarīts ceļa posmā, kur uzstādīta attiecīga ātruma ierobežojuma ceļa zīme.

[10] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2006.gada 12.maijā plkst. 15:35 vadīja transportlīdzekli Alfa Romeo, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/* pa Jūrmalas šoseju no Rīgas pilsētas robežas puses Jūrmalas pilsētas virzienā, pie atļautā ātruma 100 km/h.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs vadīja transportlīdzekli ar ātrumu 148 km/h kilometri stundā (saskaņā ar mērierīces pieļaujamo kļūdu 141 km/h), kā to apgalvo atbildētāja, tas ir, vai pieteicējs pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu no 41 kilometra stundā līdz 50 kilometriem stundā.

[11] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu, panta pirmajā daļā minētos faktus cita starpā konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, policijas darbinieku sastādītie ziņojumi, braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces mērījumi.

[12] Tiesa konstatē, ka lietā ir šādi pierādījumi:

[12.1] Ar 2006.gada 12.maija administratīvo pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PB 117717 (turpmāk – Protokolu) konstatēts, ka *A.L.* 2006.gada 12.maijā, plkst. 15:35, Rīgā, vadīja transportlīdzekli Alfa Romeo, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/*, pa Jūrmalas šoseju no Rīgas pilsētas robežas puses Jūrmalas pilsētas virzienā, ar ātrumu 148 km/h, pie atļautā ātruma 100 km/h. Iespējamais minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, - 141 km/h. Ātrums fiksēts ar radaru „Stalker" Nr.29198, ar slēpto uzraudzības metodi. Paskaidrojumā pie Protokola, pieteicējs norāda, ka ir nepamatoti apturēts, jo pārvietojies pa pirmo joslu kopā ar citām automašīnām *(lietas 18.lapa)*.

[12.2] Ātruma mērījums veikts ar braukšanas ātruma mērierīci - radaru „Stalker" Nr.29198. Ar 2005.gada 18.jūlija verificēšanas sertifikātu

Nr.E1285V05 radars „Stalker" Nr.29198 atzīts par derīgu autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei *(lietas 27.lapa)*.

[12.3] 2006.gada 1.jūnijā *A.L.*, apstrīdot pieņemto lēmumu, iesniegumā *(lietas 17.lapa)* norādījis, ka viņš nepiekrīt lēmumam, jo braucot pa pirmo joslu kopā ar citām automašīnām pūlī radars nevarēja precīzi konstatēt tieši *A.L.* mašīnas ātrumu. Bez tam, lai piemērotu administratīvo sodu, inspektoram bija jāpierāda *A.L.* vaina un jāuzrāda vai nu radara konstatētais mērījums vai kā citādi jāpierāda, ka ātrums konstatēts tieši viņa vadītajai mašīnai. Tā kā radara neuzradīšanu un pierādījumu neesamību inspektors pamatoja ar „slēpto metodi", *A.L.* pieprasīja sniegt informāciju par „slēpto metodi", bet šo informāciju nesaņēma. Tāpat inspektors *A.L.* nedeva iespēju iesniegt paskaidrojumus un sniedza maldīgu informāciju, ka lēmums tiks pieņemts Klijānu ielā 4, tādējādi panākot protokola parakstīšanu.

[12.4] 2006.gada 28.jūnija ziņojumā *(lietas 21.lapa)* RGPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona rotas komandieris Edmunds Slogs norādījis, ka 2006.gada 12.maijā viņš strādāja ar slēpto metodi uz Jūrmalas šosejas. E.Slogs plkst. 15:35 fiksēja braukšanas ātrumu 148 km/h automašīnai Alfa Romeo, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/*, kura brauca pa pirmo kustības joslu, apsteidzot citas automašīnas ar acīmredzami lielāku braukšanas ātrumu nekā atļautais. Fiksējot ātrumu E.Slogs nevarēja kļūdīties, jo darīja to divas reizes brīdī, kad automašīna atradās vistuvāk viņam attiecībā pret citām automašīnām. Tad kad minētā automašīna bija E.Slogam pietuvojusies, tās vadītājs ieraudzīja inspektoru un strauji samazināja ātrumu, turpinot kustību ar 90 km/h lielu ātrumu. Pa rāciju E.Slogs nodeva informāciju R.Babajevam. Automašīnu E.Slogs arī nevarēja sajaukt, jo redzēja gan tās reģistrācijas numuru, gan sarkano krāsu.

[12.5] 2006.gada 28.jūnija ziņojumā *(lietas 22.lapa)* RGPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors R.Babājevs norādījis, ka 2006.gada 12.maijā viņš pildīja dienesta pienākumus plkst. 15:35 saņēma informāciju no inspektora E.Sloga, ka automašīna Alfa Romeo, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/*, brauc pa Jūrmalas šoseju virzienā uz Jūrmalu pa labo malējo joslu, apsteidzot blakus joslās braucošās automašīnas. Transportlīdzeklis tika apturēts un vadītājam tika izskaidrots pārkāpums. Vadītāja dokumentus R.Babājevs nodeva S.Kalnačam, kurš sastādīja protokolu. Automašīna brauca ar ātrumu 148 km/h.

[12.6] 2006.gada 16.jūnija ziņojumā *(lietas 20.lapa)* RGPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona inspektores S.Kalnačs norādījis, ka R.Babājevs 2006.gada 12.maijā kopā ar viņu, pildot dienesta pienākumus un kontrolējot ātruma režīmu Jūrmalas šosejā, plkst. 15:35, apturēja *A.L.* transportlīdzekli, kura brauca ar ātrumu 148 km/h. R.Babājevs nodeva S.Kalnačam vadītāja dokumentus, un par pārkāpumu tika sastādīts protokols.

[12.7] Tiesas sēdē liecinieks, RGPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona rotas komandieris Edmunds Slogs, liecināja *(lietas 65.lapa)*, ka ir strādājis ar radaru uz Jūrmalas šosejas. Konkrēto gadījumu vairs neatceras. Iepazīstoties ar savu ziņojumu var apliecināt, ka tas satur patiesu informāciju par norādīto faktu.

[13] Izvērtējot minētos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, tiesa secina, ka ar administratīvā pārkāpuma Protokolu [12.1], pieteicēja paskaidrojumiem [2., 12.1., 12.3], RGPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona rotas komandiera Edmunda Sloga dienesta ziņojumā sniegto informāciju [12.4], kas pārbaudīta ar tiesas sēdē sniegto liecību [12.7] ir pierādīts fakts, ka *A.L.* 2006.gada 12.maijā, plkst. 15:35, vadīja transportlīdzekli Alfa Romeo, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/*, pa Jūrmalas šoseju no Rīgas pilsētas robežas puses Jūrmalas pilsētas virzienā, ar ātrumu 148 km/h (saskaņā ar mērierīces pieļaujamo kļūdu – 141 km/h), pie atļautā ātruma 100 km/h, tādējādi izdarot LAPK 149.[8] panta trīspadsmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[13.1] Pieteicēja vadītās automašīnas ātruma mērījums fiksēts ar ātruma mērīšanas ierīci „Stalker" Nr.29198. Lietā nepastāv strīds par to, ka šī ierīce ir sertificēta normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Turklāt, lietai ir pievienots radara autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei „Stalker" Nr.29198 verificēšanas sertifikāts Nr.E1285V05 [12.2], kur norādīts, ka mērīšanas līdzeklis atbilst normatīvajām prasībām, verificēšanas datums – 2005.gada 18.jūlijs un sertifikāts derīgs līdz 2006.gada 18.jūlijam. Līdz ar to tiesa secina, ka šīs ierīces mērījums ir pieļaujams pierādījums.

[13.2] Gan LAPK 260.pantā, gan APL 61.pantā ir noteiktas personas tiesības iepazīties ar visiem lietas materiāliem un tas attiecināmas arī uz radara mērījumiem. Vienlaicīgi likuma „Par policiju" 12.panta pirmā daļa noteic tās darbības, kuras policijas darbiniekam ir tiesības veikt, pildot atbilstoši savai kompetencei noteiktos pienākumus. Šā panta otrā daļa noteic, ka kārtību, kādā policijas darbinieki izmanto šajā pantā noteiktās tiesības, nosaka iekšlietu ministrs. Savukārt Iekšlietu ministrijas 2003.gada 30.decembra instrukcijas Nr.22 „Ceļu policijas darba organizēšanas instrukcija" (turpmāk – instrukcija) 26.punkts cita starpā noteic, ka ceļu satiksmes uzraudzību veic arī slēptā veidā. Instrukcijas 28.punkta 5.apakšpunkts noteic, ka informāciju par atklāto pārkāpumu ceļu policijas darbinieks, kurš uzraudzību veic slēptā veidā, pa rāciju paziņo policijas darbiniekam, kurš uzraudzību veic atklātā veidā un attālums starp šiem posteņiem nevar pārsniegt 1000 metrus. Tiesa uzskata, ka instrukcija ir leģitīma un piemērojama, jo iekšlietu ministram ar likuma „Par policiju" 12.panta otro daļu deleģētas tiesības noteikt kārtību, kādā policijas darbinieki izmanto šajā pantā noteiktās tiesības, kuras, savukārt, tiek realizētas, lai izpildītu minētā likuma 10.panta pirmajā daļā noteiktos policijas darbinieka pamatpienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, tostarp, pienākumu regulēt transportlīdzekļu un gājēju kustību, veikt satiksmes

uzraudzību, novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus, noskaidrot vainīgos, savas kompetences ietvaros sastādīt protokolus, izskatīt lietas par šiem pārkāpumiem vai arī nodot tās izskatīšanai pēc pakļautības.

No lietas materiāliem ir konstatējams, ka ātruma mērīšana notikusi ar slēpto metodi un tā veikta atbilstoši normatīvo aktu prasībām, tāpēc šā iemesla dēļ inspektors, kas apturēja pieteicēja transportlīdzekli, nemaz nevarēja uzrādīt radara mērījumu.

Vērtējot ātruma mērīšanas ierīces mērījumus, tiesa ņem vērā arī ātruma mērīšanas ierīces tehniskās iespējas, t.i., ka netiek uzrādīta konkrētā automašīna, kuras ātruma mērījums veikts, kā arī nav laika kontroles, bet gan tikai fiksētais ātruma mērījums. Tātad, ņemot vērā tikai ātruma mērījumus pat gadījumā, ja tie tiktu uzrādīti pieteicējam, pieteicējs šo mērījumu varētu apšaubīt, jo ar šo mērierīci veikto ātruma mērījumu nevar pierādīt konkrētās automašīnas saistību ar veikto mērījumu.

Turklāt ar radaru ātrums tiek tikai noteikts, bet par pierādījumu ir atzīstams administratīvā pārkāpuma protokols, kurā šis fiksētais ātrums tiek ierakstīts. Lietā nepastāv strīds, ka ar protokolu pieteicējs nebūtu iepazinies.

Minēto iemeslu dēļ tiesa atzīst, ka pieteicēja argumentam, ka viņam netika uzrādīts ātruma mērierīces rādījums, lietā nav izšķirošas nozīmes. Tiesa nekonstatē, ka gadījumā, ja mērījums personai netiek uzrādīts, tas būtu atzīstams par būtisku personas tiesību aizskārumu.

Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā policijas darbinieka fiksētais ātruma mērījums jāvērtē kopsakarā un saistībā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem, proti, pieteicēja un policijas darbinieku paskaidrojumiem.

[13.3] Pieteicēja paskaidrojumi nerada tiesai pārliecību, ka pieteicējs nav pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu, proti, tiesa konstatē pretrunas starp pieteicēja paskaidrojumiem un tiesas sēdē pārbaudītajiem lietas materiāliem.

Pieteicējs, sniedzot paskaidrojumus pie Protokola [12.1] norāda, ka pārvietojies pa pirmo kustības joslu kopā ar citām automašīnām. Ne paskaidrojumā pie Protokola, ne arī vēlāk, apstrīdot [12.3] un pārsūdzot [2] lēmumus, pieteicējs nav norādījis ar kādu ātrumu viņš ir braucis, bet tikai norādījis, ka ir braucis automašīnu plūsmā. Savukārt no policijas darbinieka E.Sloga ziņojuma [12.4] un tiesas sēdē sniegtās liecības [12.7] izriet, ka pieteicējs ir braucis pa pirmo kustības joslu, apsteidzot citas automašīnas ar acīmredzami lielāku braukšanas ātrumu nekā atļautais. E.Sloga liecību apstiprina RGPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors R.Babājevs savā ziņojumā [12.5] norādot, ka pa rāciju ir saņēmis informāciju no inspektora E.Sloga par automašīnu Alfa Romeo, kura brauc pa Jūrmalas šoseju virzienā uz Jūrmalu pa labo malējo joslu, apsteidzot blakus joslās braucošās automašīnas.

Tiesai nav šaubu, ka policijas darbinieks, kurš, pildot dienesta pienākumus un kontrolējot tieši braukšanas ātruma režīmu, ieraugot automašīnu, kura brauc pa vienu joslu, apdzenot blakus joslās braucošās

automašīnas, ar acīm redzami lielāku ātrumu t.i., 148 km/h pie pieļaujamajiem 100 km/h, varēja ar radaru precīzi fiksēt tieši šīs automašīnas ātrumu. No iepriekš minētā izriet, ka ceļu policijas darbiniekam nepastāvēja šķēršļi ātruma mērīšanai un ātruma pārsniedzošā transportlīdzekļa vizuālai konstatēšanai.

Tāpat tiesai nav pamata apšaubīt E.Sloga un R.Babājeva dienesta ziņojumā sniegtās ziņas, jo tās apstiprinās ar lietas materiāliem, īpaši ar Protokolu. Taču, lai gan policijas darbinieka liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tiesas ieskatā policijas darbinieka liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tam pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(skat. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā Nr.AA 13-05/5 17.1.punktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā Nr.666-05/5 15.1punktu)*. Konkrētajā gadījumā tiesas rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki E.Slogs un R.Babājevs būtu neobjektīvi vai nekompetenti pieteicēja administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Tiesa nekonstatē arī policijas darbinieku iepriekšēju saistību ar pieteicēju un līdz ar to vēlmi pieņemt pieteicējam nelabvēlīgu lēmumu. Savukārt pieteicējs, tiesas ieskatā ir ieinteresēts noliegt izdarīto pārkāpumu, lai izvairītos no atbildības.

Pieteicēja norādītais apstāklis, ka braukšanas ātrums bez saprātīga pamatojuma tika nomērīts divas reizes, nekādā mērā neliecina par to, ka E.Sloga ziņojumā ir sniegta nepatiesa vai maldinoša informācija, gluži otrādi, tas liecina tikai to, ka policijas darbinieks ir precīzi nomērījis tieši pieteicēja vadītās automašīnas ātrumu, konstatējot, ka sākotnēji ātrums ir bijis 148 km/h, bet ieraugot inspektoru pieteicējs strauji samazinājis ātrumu, turpinot kustību ar 90 km/h lielu ātrumu.

Nav pamatots arī pieteicēja arguments, ka viņam nav bijis iemesla samazināt tik strauji ātrumu, jo pieteicējs nevarējis redzēt inspektoru, kas strādājis slēptā uzraudzības formā. Uzraudzība slēptā veidā nenozīmē, ka policijas darbinieks šajā gadījumā kļūst neredzams. Atbilstoši instrukcijas 28.punktam uzraudzību slēptā veidā veic apbraukājot patrulēšanas maršrutu vai atrodoties postenī ar policijas transportlīdzekli bez valsts standartā noteiktā policijas transportlīdzekļa krāsojuma, apzīmējumiem un speciālo gaismas un skaņas signālu ierīcēm. Policijas darbinieki norīkojumā atrodas formas tērpā un informāciju par atklāto pārkāpumu pa rāciju paziņo ceļu policijas darbiniekam, kurš veic uzraudzību atklātā veidā. Tātad no lielāka attāluma netrafaretā automašīna vadītāju uzmanību nepiesaista, taču piebraucot tuvāk var pamanīt policijas darbinieku formas tērpā. Bez tam pats pieteicējs norāda, ka ir apstājies ceļa malā, lai uzpīpētu. Tātad, pat nepamanot policijas darbinieku, pieteicējs ir samazinājis braukšanas ātrumu, lai apstātos.

[14] Tiesa noraida pieteicēja argumentu, ka ir pārkāpts APL 62.pants. APL 62.pants regulē administratīvā procesa dalībnieka uzklausīšanu. APL

62.panta pirmā daļa nosaka, ka lemjot par tāda administratīvā akta izdošanu, kurš varētu būt nelabvēlīgs adresātam vai trešajai personai, iestāde noskaidro un izvērtē adresāta vai trešās personas viedokli un argumentus šajā lietā. Uzklausīšana iestādē nepieciešama faktisko apstākļu noskaidrošanai, lai varētu pieņemt objektīvu lēmumu, un galvenokārt balstīta uz lietas faktisko apstākļu noskaidrošanu.

Pieteicēja viedoklis un arguments, kāpēc nepiekrīt konstatētajam pārkāpumam, ir izteikts gan Protokolā, norādot, ka ir nepamatoti apturēts, jo pārvietojies pa pirmo joslu kopā ar citām automašīnām, gan lēmuma apstrīdēšanas iesniegumā [12.3]. Lēmumā ir norādīts, kāpēc pieteicēja viedoklis netiek ņemts vērā, proti, Lēmumā tika noskaidroti lietas faktiskie apstākļi un atzīts, ka A.Lasmaņa iesniegums būtu vērtējams kā mēģinājums izvairīties no administratīvās atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu un no soda.

[15] Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, tiesa atzīst, ka lietā ir pietiekami pierādījumu, lai konstatētu, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu par kuru ir paredzēta atbildība LAPK 149.^{8}panta trīspadsmitajā daļā.

[16] Ar pārsūdzēto Lēmumu *A.L.* administratīvi sodīts ar naudas sodu 40 latu apmērā.

Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Savukārt, saskaņā ar šā panta otro daļu, uzliekot sodu ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

LAPK 149.^{8} panta trīspadsmitās daļas sankcija paredz naudas sodu Ls 40 apmērā.

Tā kā LAPK 149.^{8} panta trīspadsmitā daļa noteic konstantu naudas sodu Ls 40, tad nav pamata, piemērojot minēto sodu, atsevišķi vērtēt LAPK 32.pantā noteiktos kritērijus. Lai piemērotu konstanti noteiktos sodus, ir pietiekami kvalificēt izdarīto pārkāpumu saskaņā ar LAPK 149.^{8} panta trīspadsmito daļu.

[17] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 3.jūlija lēmums Nr.1384 ir tiesisks un pamatots. Pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta trīspadsmito daļu par Ceļu satiksmes noteikumu 116.punkta pārkāpumu. Līdz ar to pieteicēja prasība atcelt šo Lēmumu nav pamatota un ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *A.L.* pieteikumu par Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 3.jūlija lēmuma Nr.1384 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2008.gada 12.maijā.

Tiesnese (paraksts) L. Andersone

NORAKSTS PAREIZS

Tiesnese_____L.Andersone
Administratīvā rajona tiesa
Rīgā, 2008.gada 12.maijā